

ind, skal være forsigtig med at forsøge paa at forandre det i for stor Udstrækning. Det kunde blive farligt for dets Liv.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Der er kun Grund for mig til at være tilfreds med den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Den velvillige Modtagelse er ikke nogen Overraskelse for mig, det er ikke mere, end jeg havde ventet, men ikke desto mindre er det en Tilfredsstillelse for mig, og der er al Grund til at takke derfor.

Naar den ærede første Taler, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen), havde nogen Betænkelighed ved en enkelt Bestemmelse i §. 5, som giver Ministeren Bemyndigelse til paa de Egne, hvor der ikke maatte blive oprettet kommunale Kontorer, selv at oprette saadanne, men paalægge Kommunerne at afholde de dermed forbundne Udgifter, maa jeg sige, at dette er et Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles. Dog vil jeg gøre opmærksom paa, at selve Spørgsmaalet Arbejdsanvisning for saa vidt ikke er nyt, som vi allerede have Arbejdsanvisning, dels den kommunale her i København, dels og navnlig den, som Arbejdsløshedskasserne have udøvet og nødvendigvis have maattet udøve, da det for dem selvfølgelig er af betydelig Interesse, at der er saa mange som muligt, der faa Arbejde, og dermed saa faa Understøttelser som muligt at udbetale. Men det, der har været Mangelen — og dette siger jeg selvfølgelig ikke for at kritisere hverken Københavns Kommunale Arbejdsanvisning eller Arbejdsløshedskasserne — er, at den Arbejdsanvisning, de have, ikke er organiseret og ikke strækker sig over hele Landet, men, hvad der ligger i Sagens Natur, for Københavns Kommunes Vedkommende alene er kommunal, og for Arbejdsløshedskassernes Vedkommende dels er faglig, dels, da Arbejdsløshedskasserne i alt væsentligt have deres Kontorer og hele Administrationen her i København, i meget høj Grad foregaar indenfor begrænsede lokale Omraader. Hvis vi derfor skulle naa at afhjælpe den Mangel, som jeg vil kalde Hovedmangelen ved den nuværende Arbejdsanvisning, dette nemlig, at den ikke er organiseret over hele Landet, gaar det ikke an at nøjes med alene de Kontorer, som man omkring i Kommunerne maatte finde Anledning til at oprette. Det er nemlig ikke givet, at Kommunalbestyrelserne have den rette For-

staaelse af Nødvendigheden af en saadan over hele Landet organiseret Arbejdsanvisning. De ville muligvis sige: Indenfor vor Kommune synes der ikke at være nogen større Trang til et saadant Kontor, og hvorfor saa bebyrde Kommunen med de dermed forbundne Udgifter? Men selv om Kommunalbestyrelsen, naar den ser paa den enkelte lille Kommune, finder, at der ikke er større Anledning til at oprette et Kontor og paabyrde Kommunen med de nødvendige Udgifter dertil, er det ikke givet, at det ikke alligevel er nødvendigt af Hensyn til at faa en hele Landet omspændende organiseret Arbejdsanvisning. Jeg vil derfor indtil videre henstille, at man giver Ministeren denne Bemyndigelse, men jeg skal være villig til at forhandle ogsaa dette Spørgsmaal i Udvalget.

I øvrigt har det glædet mig, at der, om end maaske med Resignation fra de forskellige Sider, har været Enighed om, at den foreslaaede Vej, kommunale Kontorer med Statstilskud, i Virkeligheden er den mest fremkommelige. Som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne, har Spørgsmaalet om at indrette en ren Statsanvisning været fremme, og som det ses, har der i de Organisationer, der ere spurgte, ogsaa været ret stærke Ønsker i denne Retning, navnlig indenfor en enkelt Organisation. Det er nu ikke alene de med en saadan organiseret Arbejdsanvisning forbundne Udgifter, der have afskrækket mig fra at fremsætte et Forslag om rene Statskontorer. Selvfølgelig have ogsaa de Udgifter, der ville følge af, at det var Statskontorer, vejet noget. Navnlig i disse Sparsommelighedens Tider er man betænkelig, hver Gang der er Tale om at paalægge Statskassen store Udgifter, og Udgifterne maa, som det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, regnes til mellem 100,000 og 200,000 Kr. eller saadant noget. Men, som sagt, det er ikke alene de finansielle Betænkeligheder, der have været afgørende for mig, men ogsaa dette, at for at faa noget virkelig godt ud af Anvisningen er det af Betydning, at man rundt om i Kommunerne forstaar, at det ogsaa er en kommunal Sag, og at Kommunerne selv ere interesserede i, at disse Kontorer komme til at virke paa en saa tilfredsstillende Maade som muligt. Statskontorer ville altid staa noget mere paa Afstand fra Befolkningen i de enkelte Kommuner og navnlig fra Styrelsen af de enkelte Kommuner end Kommunerens egne Kontorer. Selv om disse staa under en vis Kontrol, og selv om der ydes Stats-